

בסוף השבוע הזה הבנתי שהחיים שלי הם זיוף אחד גדול

מה מצאת שם?

"אושר גדול. מצאתי איבר חדש בגוף - את הלב. זה קורה פעם אחת בחיים. הדבר המטורף הזה, זה מה שהרגשתי. ראיתי פתאום את עצמי בלי פוזה. גיליתי שיש בזה כוח מאוד גדול. להיות אותנטי, פגיע, רגיש".

וקודם?

"בכל מקום שהייתי נכנס קודם הייתי חייב להרעיש, שידעו שאני כאן, שאני מנהל את העניינים. הקרדיט היה הדבר הכי חשוב לי בחיים".

ואז מגיע יום ראשון.

"לקחתי בבוקר שקית אשפה ושמתי בה חמש חליפות והנחתי ליד המזבלה. עד אז הייתי הולך עם חליפות בחמסין של 50 מעלות בצל. הייתי חייב פאסון".

במשך שנים הזנת את תדמית הנבל.

"סבלתי סבל רב, אבל חשבתי שזו הפוזה שאני צריך להציג. היום אני מבין שבסוף מה בנאדם צריך? חוס ואהבה. הבנתי שאני צריך לנצל את הכוח שהשתמשתי בו הרבה שנים לרעה. החלטתי לשנות את אורח חיי, להפסיק לפעול בפיצול אישיות. מהו בינואר לא אפעל כעורך דין"

עו"ד אלדד יניב, מי שתויג כ"רוצח השכיר" של הפוליטיקה והעולם המשפטי, עוזב קריירה מטאורית וביטחון כלכלי כדי להקים את מפלגת השמאל הלאומי, לא לפני שעבר התגלות עצמית שהובילה למהפך רגשי. ראיון חושפני

ורד רמון ריבלין

יצילום: ענבל מרמרי; איפור: ורד ברן, שחרוזי עדה לזורגן; סטיילינג: איתי בצלחלי; בגדים: ZARA; צולם במחנה קטמאל, אלנטי 36 ת"א

"חטפתי את האגרוף של החיים שלי"

“ אחרי שברק נבחר הבנתי תוך זמן קצר שזה הולך להתחרבן כמו בפעם הראשונה. הבנתי שהייתי שותף למשהו ציני, למסע כוזב של שינוי ותיקון. הבנתי שהוא לא איש שמתאים לחיים ציבוריים, כי הוא איש מקולקל. כל מה שהוא רצה זה לאחוז בכוח ולשרוד”

(סדר: Story)

בדרך של התנתקות חד צדדית, התניית זכויות בחובות בנושאי משתמטים, חרדים וערבים. איפה נטמן הזרע למהפך שעברת? "זה נולד מתחושת תסכול מאוד גדולה. עזרתי לברק לחזור לראשות מפלגת העבודה. החזרה שלו הייתה מסע קטום שנמשך כחצי שנה. וזה אחרי שמשנת 2001 ועד חצי שנה לפני הקאמבק לא דיברתי איתו, אבל השתכנעתי מאנשים אחרים שהוא השתנה וגם רתמתי אחרים. כל יום השתכנע עוד בנאדם ועוד בנאדם. אנשים הפיצו את השמועה שהוא השתנה. "הצלחנו להריב כל כך הרבה אנשים באמונה שבאמת הולך להיות שינוי, משהו חדש, שגם אם היה משהו מקולקל בעבר, אפשר לתקן אותו ולעשות אותו אחרת".

הקמפיין הצליח לך, ברק נבחר. "אחרי שהוא נבחר הבנתי תוך זמן קצר שזה הולך להתחרבן כמו בפעם הראשונה. הבנתי שהייתי שותף למשהו ציני, שזו מניפולציה. כשאתה שותף למהלכים גדולים, התוצאה הגרועה שלהם פוגעת בהרבה אנשים. נאבקתי בניסיון להוכיח לעצמי שלא הייתי שותף למסע כוזב של שינוי ותיקון. הבנתי שברק לא איש שמתאים לחיים ציבוריים, כי הוא איש מקולקל. הכוונה הראשונה שלו גרמה חורבן ונזקים גדולים למדינה, כשהוא נבחר שוב, התברר לי שנפלתי בפח".

מה גילית? "ראיתי תוך שנייה שהוא לא מתכוון לעשות שינוי ולתקן את המדינה. כל מה שהוא רצה זה

"תסמונת האישה המוכה". אהוד ברק

יצילוס: אריאל ירוזלמיסקין

להיות שר ביטחון, לאחוז בכוח ולשרוד". מה זה לתקן את המדינה? "לחלק את הארץ, לכונן גבולות קבע, לעשות את כל הרברים שהייתי שותף להם ב'99. הובלתי אז את המסר שחייבים להעניף את ביבי כדי להציל את המדינה, ואז גילינו שברק הוא כמו ביבי. לא היה שום תיקון. החלטתי שבניגוד לפעם הקודמת, שבה הייתי שותף לכל התרגילים והתכסיסים והמניפולציות, הייתי שותף ביצירת הספין הכוזב, הפעם אני לא משתף עם זה פעולה. זה מחק מחנה פוליטי שלם, מחק את הדרך האלטרנטיבית. זה לא משחק ילדים, זה החיים שלנו".

משונה מאוד. למרות שהוא גרם, לשיטתך, חורבן למדינה בראש ממשלה, הלבת עם ברק לסיבוב שני. "זו תסמונת האישה המוכה. כל החברים הכי טובים אמרו לי: 'אתה היית צריך לדעת את זה', אבל זה כמו ילד מוכה, שחושב שהוא אשם ולא שאבא שלו אשם. נכנסתי איתו לעימות קשה ומתמשך בכל עניין מאז שהוא נבחר".

מה עבר עליך בדיסוננס הזה? "חטפתי את האגרוף של החיים שלי. הבנתי שאני צריך לעשות עם זה משהו. החבר שלי, שמוליק הספרי, הציע שנכתוב טקסט פוליטי. במשך שנה וחצי ישבנו לילות שלמים, שלוש פעמים בשבוע, בימים קבועים - מתשע בערב ועד שלוש-ארבע בבוקר".

כמי שהתחיל את דרכו ככתב וכעורך "המחנה", איך היה לחזור לבתיבה? "עד שפגשתי אותו חשבתי שאני יודע לכתוב, ואז הבנתי שאני לא יודע לכתוב שום דבר אמיתי, שמרגש אנשים באמת. ידעתי לנסח ספינים, סאונד בייטס, לא רגש. פגשתי בנאדם שידוע לגעת לאנשים בלב, לגרום לאנשים להתלבש בערב ולצאת לראות מחזה. "זו היתה חוויה מכוננת, כי עד אותו רגע החוקתי מעצמי עיתונאי, אומן המילה הכתובה. לכתוב איתו זה לא דבר פשוט. בדרך כלל זה מתחיל בזה שהוא מבשל, ואז צריך לראות איתו כדורגל. חלק מהערבים כתבנו, וחלק מהערבים מחקנו את מה שכתבנו. פעם ראשונה שהתחברתי למשהו רגשי. באתי ממקום מאוד מכני, של יצירת טקסט שצריך לעצב כותרת בעיתון, ולא ממקום שצריך לרגש מישהו".

לפני שנה הצגתם את המסמך הגמור של השמאל הלאומי, שבו יצאתם במתקפה על ה"סמול" בישראל. התגובות היו קשות. "אחרי הפרסום חטפנו מתקפה מכל העולם. אנשים הקיאו על זה: בלוגים, ביקורות, טוקבקים. קיבלתי את זה קשה מאוד. נעלבתי עד עמקי נשמת. מה קורה פה? שאני אהיה מעורב במשהו שלא מצליח לעצב דעת קהל. אני רגיל להוציא הודעה ולמחרת זה בעיתון".

הייתי אלוך האירועים. התחריתי ברני רהב בפתיחות של המיליה המשפטי-פוליטי שבו ביליתי. כל ערב הלכתי לאירועים שלא עניינו אותי, שבהם לא עניינתי אך אחד, שלא כיף לך כשאתה הולך לשם. כל זה כדי לברוח".

מה היה הרווח המשני שהנציח את המנהג הנפסד הזה?

"ביטחון, פוזה, נראות, קרדיט".
"הפסקת את זה ביום אחד?"

התנתקת מהרעל הזה?

"כן. מהצורך האובססיבי לקרוא על עצמך כל יום בעיתון, בטורי הרכילות, שיתעסקו בך כל היום. עבדתי בזה. בלדבר עם כתבי רכילות ולספר להם בהקפדה יתרה איפה אני נמצא".

פס ייצור.

"כל שבוע, לפעמים כל יום".

ועכשיו הנזיר מוכר את הפרארי?

"אחרי שאתה מתרגל לדבר הזה שנקרא מחלקות ראשונות במטוסים, סוויטות בבתי מלון, מסעדות גורמה, אתה מגלה שברגע מסוים זה כבר לא עושה לך את זה".

מה הייתה ההתגלות?

"גיליתי שהמון שנים שיחקתי תפקיד הפוך ממי שאני".

איזה תפקיד?

"של האיש שצריך לנצח את כולם. הייתי בטוח שהדבר היחיד בחיים זה ניצחון. וכשאתה צריך לנצח את כולם, אתה גם דורס את כולם. הבנתי שאתה יכול להיות חיים שלמים שאין להם משמעות".

הסתובבת עם חגורת קרקפות, חיפשת רק את מי לקרקף.

"לגמרי. חגורת חיסולים. חיסלנו את אברום בורג, את עמיר פרץ בשביל ברוק. אולי לא הם היו אלה שצריך היה לנצח. אולי זה היה צריך להיות הפוך".

"תמיד הייתי ממלא את היומן בפגישות מהבוקר ועד הערב. זו נטייה של אנשים שלא רוצים לפגוש את עצמם"

ניצן זארה: יזארה

שאני מוביל את זה. הקרדיט היה הדבר הכי חשוב לי בחיים".

גילית את החום שהיה חסר לך ביהסים עם אנשים?

"ברור. הייתי לובש בבוקר כפפות אגרוף. למדתי שם שאתה יכול להיות גם רגיש. אני כל היום הייתי הולך מכות".

במשך שנים הזנת את תרמית הנבל.

"זה היה המקום שהיה לי הכי נוח. סבלתי סבל רב, אבל זה נראה לי הפוזה שאני צריך להציג. בסוף מה בנאדם צריך? חום ואהבה. זה צורך בסיסי של כל בן אנוש. בסדר הוזה: אוויר, חום ואהבה, ואם אפשר גם אוכל".

הדוקטרינה של "ללכת מכות" לא זימנה לך חום ואהבה.

"ברור. כל אדם צריך לחשוב למה רק בבית עם הילדים, ואולי עם בת זוג, הוא אותנטי. אפשר להיות אותנטי בכל מקום. רק מרוויחים מזה".

היה לך חסך בחום בילדות עם אבא פולני?

"אבא שלי גדל בבית מאוד קר. אימא שלי גדלה בבית מאוד חם. גרלתי בתפקיד המסורתי של הבכור: מצטיין. כילד ההורים לא נגעו בי מספיק. הדבר הכי בסיסי זה לגעת בילדים שלך ולהגיד להם שאתה אוהב אותם. לא היה לי את זה מספיק".

האם ההתרגשות בסדנה חילצה ממך בבי? "לא. גרלתי בבית שלא בוכים. כי צריך להראות עוצמה. כשבכיתי הסבירו לי שלא בוכים".

ועד היום זה מקובע אצלך.

"החלום שלי זה לבכות, להשתחרר".

מקנא באנשים שבוכים?

"מאוד. אני לא מצליח להוציא את זה. אני עוד עובד על זה".

נתקשה לחשוף פה מה מתרחש בסדנה המסוימת הזו, שמצליחה לחזור ללבם של הקשוחים באנשי העסקים והמנהלים שעברו אותה. רובם, אגב, עברו שינוי רדיקלי בחייהם בעקבותיה.

"בסדנה אתה מוצא את עצמך עם אנשים שלא מכירים אותך, שמקבלים אותך כמו שאתה, בלי התניה ואתה רואה שאתה פי אלף יותר קילר. ראו אותי כמו שאני: כריזמטי, פגיע, פועל באינטגרטי. זה לא שעיתונאים סילפו אותי. זה אני סילפתי את עצמי".

למדת מילה: אינטגרטי.

"למדתי תחושה. כשאתה מרגיש, חושב ומדבר אותו דבר. בעיית היושרה הבסיסית מתחילה כשאתה מוזיף לעצמך".

"זרקתי את החליפות לפח"

אחרי שספג אנרגיה של חום ואהבה בלתי מותנית בסופשבוע אקסטטי, מגיע היום שאחרי. "לקחתי בבוקר את האשפתונית הכתומה ושמתי שם המש חליפות שלי והנחתי ליד המזבלה שייקחו אחרים. עד אז הייתי הולך עם חליפות בחמסין של 50 מעלות בצל. זה היה ברור,

הפסיד - וזה קאמבק שמשה גאון הוביל. והיה לו קאמבק שני שאני הובלתי ובו הוא ניצח. ביום שהוא ניצח קיבלתי סלסילה ענקית של יין למשרד. קיבלתי הרבה, אבל זו הייתה הכי בולטת. זה היה ממשה גאון. שאלתי את עצמי: 'מה זה הדבר הזה? מה, הוא מפגר?'. הוא כתב לי: 'ניצחת במקום שאני הפסדתי'. מצדיע לך". זה ועזע אותי. מצד אחד, אמרתי לעצמי: 'איזה גבר'. מצד שני, אמרתי: 'גבר לא מתנהג ככה'. לא ידעתי איך לאכול את זה. היה נראה לי שאני בתחרות איתו ועכשיו ניצחתי אותה. זה זמן המנצחים. אפילו לא התקשרתי להודות לו. רק כשנפגשנו ביום ראשון שאחרי הסדנה - הבנתי איזה לוזר הייתי".

"החלום שלי זה לבכות"

אתה הולך לסופשבוע בסדנה הרגשית שבקיבוץ בון, ועובר טלטלה.

"זה לא סתם שמדברים על משבר גיל 40. זו לא קלישאה. החלק הטוב של החיים עבר ואתה מבין שלא עשית כלום, שאתה עובד אצל מישהו אחר ולא עושה את מה שאתה צריך לעשות באמת. זה מה שקרה לי בסוף השבוע הזה. הבנתי שהחיים שלי הם זיוף אחד גדול".

ומה מצאת שם בסדנה?

"אושר גדול. מצאתי איבר חדש בגוף - את הלב. את מכירה את התחושה הזו שהייתה בפעם ראשונה שהתאכזבת? כזה. זה קורה פעם אחת בחיים. הרבר המטורף הזה, זה מה שהרגשתי. ראייתי פתאום את עצמי בלי פוזה. הרגשתי מה זה לחזור להיות ילד. גיליתי שיש בזה כוח מאוד גדול. להיות אותנטי, פגיע, רגיש. הרגשתי חלק מהקבוצה בלי לבלוט, שזה הפוך לתכלית חיי".

מה הייתה תכלית חייך?

"בכל מקום שהייתי נכנס, קודם הייתי חייב להרעיש, שידעו שאני כאן, שאני מנהל את זה,

שיש זיוף מאוד גדול בין מה שאני עושה בחיים המקצועיים שלי לבין מה שאני מטיף לו בערבים. בדיוק הפוך. בערב אני מדבר על תיקון החברה הישראלית, על סולידריות, חברה משרתת, ערכות הדדית, חוזרים קפיטליסטים".

ובבוקר אתה משרת את "החזירים הקפיטליסטים", אוכל מירב.

"עובד אצלם. הייתי בפיצול אישיות. ואז יום אחד אני יושב בקנטנה עם מריוס נכט (ממייסדי צ'ק פוינט), חבר טוב שלי, והוא אומר לי: 'אתה מבין שאתה עובד בזיוף מוחלט. אני רושם אותך לסופשבוע בסדנה ותלמד לדייק את החיים שלך'.

לא הבנתי על מה הוא מדבר".

על אדן המרפסת עמד משה גאון, ואמר לו:

"בדיוק ככה".

"מה אתה קופץ, תלך אתה", התיז אליו יניב. "אני כבר הלכתי", ענה גאון בנחת, "לא יזיק לך ללמוד קצת צניעות ופחות יהירות".

כשצעד עם אשתו למכוניתם, שיתף אותה יניב במחשבותיו. "זה ברור לך שמשה גאון כבר כמה חודשים לא איתנו, הוא ירד מהפסים באופן מוחלט".

מה זיהית אצלו?

"שנים עברנו יחד, והרבה פעמים כשהסתכלתי עליו ראייתי את עצמי. פתאום לא ראייתי את עצמי. ראייתי בנאדם מאושר, שטוב לו, שאפסן את החליפות שלו. זה עצבן אותי. מאוד התרחקתי ממנו. פתאום אני רואה שאנחנו לא מרברים באותה שפה. הוא עזב את משרד הפרסום, עשה ברבים אחרים שעשו לו כסף. ראייתי ראיון שהוא נתן ל'גלובס' והוא נכנס באחרים. זה נראה לי מאוד עוצמתי שהוא לא מפחד לדבר ככה בראיון.

"אחד הרברים שהכי זעזע אותי בקשר לגאון היה כשברק ניצח במפלגת העבודה. היו לו שני קאמבקים. בקאמבק שעשה מול עמיר פרץ הוא

זה ברור לך שמשנה גאון כבר כמה חודשים לא איתנו, הוא ירד מהפסים? מה זיהית אצלו? שנים עבדנו יחד והרבה פעמים כשהסתכלתי עליו ראיתי את עצמי. פתאום לא ראיתי את עצמי. ראיתי בנאדם מאושר, שטוב לו, שאפסן את החליפות שלו. זה עצבן אותי. מאוד התרחקתי ממנו"

ביום שברק ניצח קיבלתי סלסילה ענקית של יין למשרד. קיבלתי הרבה, אבל זו הייתה הכי בולטת. זה היה ממש גאון. שאלתי את עצמי: 'מה זה הדבר הזה? מה, הוא מפגר? אני ניצחתי, הוא הפסיד'. הוא כתב לי: 'ניצחת במקום שאני הפסדתי. מצדיע לך'. זה זעזע אותי. מצד אחד, אמרתי לעצמי: 'איזה גבר'. מצד שני, אמרתי: 'גבר לא מתנהג ככה'. לא ידעתי איך לאכול את זה. היה נראה לי שאני בתחרות איתו ועכשיו ניצחתי אותו. זה זמן המנצחים. אפילו לא התקשרתי להודות לו"

חיילים פאסון. ללבוש בבוקר את השריון, שמשוה יעשה רושם."

לאחר מכן יצא אל שגרת יומו ופגישותיו במשרד. "תמיד הייתי ממלא את היומן בפגישות מהבוקר ועד הערב. זו נטייה של אנשים שלא רוצים לפגוש את עצמם. הם מרבים לצאת בערב לפתיחות, טקסים, אירועים, ולמלא את יומם בפגישות לא חשובות, כי אז לא צריך להיפגש עם עצמך ועם אנשים שקרובים אליך."

בשעה עשר בבוקר הוא כבר קלט שזה לא עובד יותר והחליט לבטל את כל שאר פגישותיו לאותו יום. "הייתי באופוריה. חזרתי הביתה לילדים באמצע היום. חיבקתי אותם, דיברתי איתם לראשונה אחרי כמה שנים, כי מהיום שהם נולדו דיברתי אליהם, לא איתם."

"נשארתי בבית שלושה ימים להיות עם עצמי, לפגוש את עצמי אחרי 42 שנה לפגישה מרגשת."

ואת מי פגשתי? אותי, יחד בן 42 שנה נאמתי. להחליק המשמעותי של החיים נגמר, שנתר פחות מחצי וצריך להטביע חותם."

לא חשבת שהטבעת חותם?

"שחיסלתי את בורג? שהרווחתי עשרות אלפי דולרים בחורש? שקנתי עוד רולקס? שיש פסקי דין בעליון עם השם שלי? חשבתי שאני צריך לעשות שינוי בחיים שלנו, לנצל את הכוח שלי, שהשתמשתי בו הרבה שנים לרעה. החלטתי לשנות את אורח חיי, להפסיק להיות עורך דין, להפסיק לפעול בפיצול אישיות. מה 1 בינואר לא אפעל כעורך דין."

לקח לך שבוע לקבל החלטה?
"אני מקבל החלטות מאוד מהר. רק הייתי אלוף בלקבל את החלטות הלא נכונות."

לא התוודעת קודם לעולם הרגשי?
"ברור שלא. חשבתי שזו חולשה. גיליתי שהרגש זה הנשק הכי חזק שלי. ראיתי שזה עובר בשבילי. אנשים מגיבים לזה בחיבור, בסמימפניה. ראיתי שהחיים שלי הופכים יותר מאושרים. התחלתי להיות יותר אוהב, רגיש, אמפתי, פחות רובוט."

גם קודם היית צ'ארמור.
"לא אותו דבר. היום אני לא צריך להתחפש. אני יכול להיות טבעי. לא מכובד דקה ביום בלהיות מחופש."
היום מתייחסים אליך כמו שאתה התייחסת

למשה גאון לפני המהפך?
"לא אכפת לי. אני מאושר."

והירידה במשקל?
"הכול נובע מהכול. היה לי כולסטרול גבוה בגלל חיים מאוד לא בריאים, עצבניים. היו לי שומנים מכוערים של אנשים דשנים. לא היו לי שרירים. עם השינוי שעבר עליי התחלתי לעשות כושר."

החלפת את מעטפת החברים שלך?
"פעם הסתובבתי בעיקר עם פוליטיקאים, עם הרבה אנשים שהיו סביבה טכנית פונקציונלית. אנשים שיוצאים איתם לארוחות, לאירועים, להעביר ערבים שלמים עם צלחת וסכום, מפית וקהל. היום החברים הקרובים שלי אחרים."

פרט.
"בועז גאון, רב נבון, שמוליק הספרי, ערן צור." **זו חברות שיכולה הייתה להתקיים בעבר?**
"לא. כי זו חברות שמחייבת להישף ולדבר. הרבה יותר כיף לחלוק ולהיחלש ולהירגע. זה הרבה יותר אמיתי. למרתי להקשיב. זה חידוש מבחינתי. 41 שנה נאמתי."

בעיני אנשים שליוו אותך שנים, השינוי שעברת הוא בלתי נתפס.

"כשבנאדם מוצא שהוא צריך לרגש את עצמו בעוד אוטו חדש, שעון חדש, חליפה חדשה, סקי - הוא מבין שהוא נרקומן. הוא לא מצליח להגיע אל האושר. הוא חושב שזה יביא לו את אותה הרגשה של אושר שהוא בעיקר זוכר מהילדות."

שם אתה היית?
"כן, לגמרי."

ואיך השתנתה התזונה התרבותית שלך?
"מאוד. היא לא הייתה קודם. פתאום אני הולך להופעות בזאפה, להצגות. הכנסתי הרבה מוזיקה, תרבות, ותנועה לחיים שלי. פעם הייתה לי תזונה של אוכל. בזכו זמן אינסופי במסעדות וארוחות."

אשתך, ליאור, עברה את הסדנה בעקבותיך. מה זה עשה למערכת היחסים?
"הייתי מאוד בודד לפני זה. למרתי לשתף, לחלוק, להיחשף בחולשות שלי, ולהבין שזה מוד חזק."

הברת אותה בצבא. היית המפקד שלה וניחלתם רומן. הפרת את כל האיסורים של התרעעות מפקד-פקודה. במושגים של היום זו עבירה פלילית כבדה.

"לא רק ישנתי איתה בלילה, נישקתי אותה

בבוקר בבסיס. זה נראה לי סוג של תיק פלילי קלאסי. נורא חשוב להחזיר את תום הלב. מותר להיות רומנטיקן ומותר לפנטז, להתאהב ולממש. אי אפשר לממש אהבה בלי לחזר. כחיוור הקטע הכי משמעותי זה הנשיקה. זה יכול להיגמר בחתונה או בסטירה."

החקיקה המתקדמת בארץ בנושא הטרדה מינית לא הייתה עוברת אותך.

"לא. כשהופכים את הכול לפלילי מטהרים את העבריינים ואת האלימות. אם כולם עבריינים או העבריינים הם לא עבריינים באמת."

"חיים שלמים בלי משמעות"

כל החיים פעלת לפי האתוס שהניצחון הוא המטרה. הנצחונות הכבו לך אושר?

"לא. כי מיד אחרי הייתי עסוק באיך לא להפסיד עכשיו, להשיג עוד קרקפות. הבנתי שלפעמים יש קרבות שלא צריך לנצח בהם."

על איזה ניצחון אתה מצטער?

"בריעבד, לא צריך היה לחסל את בורג. אם הוא היה יו"ד מפלגת העבודה הוא היה נהיה ראש ממשלה, והוא היה ראש ממשלה טוב."

אחרי הפריימריז במפלגת העבודה ב-2001, שבהם זכה אברום בורג, ניהל אלדר ניב מאבק משפטי קשה כדי לפסול את הקלפיות שלו והביא את המינוי לפואר. בורג לא סלח ליניב וכינה אותו לימים "רוצח פוליטי". גם כשנפגשו בהמשך הטיח בפניו בורג: "עם נבלות כמוך אני לא מדבר."

לאחרונה שלח אליו בורג שליחים שהעבירו את המסר: הוא רוצה לסלוח לך על מה שעשית לו.

"הייתי בהלם", מספר ניב, "נפגשנו במסעדה באבו גוש והוא אמר לי: 'יום אחד תצטער על מה שעשית, אבל אני סולח לך'. והוא צדק."

כשני מובילים שרוצים לחיות את השמאל, כל אחד מכבד מקים מפלגה משלו, למה אתם לא מאחדים בוחות עכשיו?

"כי יש בינינו מחלוקת איריאולוגית די ברורה. הוא חושב שהדרך להחיות את מחנה השמאל היא להקים מחנה של השמאל שהוא לא ציוני, שיש בו שותפות מוחלטת של יהודים וערבים, ואני חושב שהדרך הנכונה והצודקת והמוסרית היא שיהיו שתי מדינות לאום - יהודית ורמוקרטית, ופולטיינית".
האמת היא שהמצע שלך לא שונה מזה של קדימה.

"אני לא מבין אותו" יצחק תשובה

תשובה, השתגעתי, על מה אתה נאבק? מה אתה מקשקש בשכל שיש לך הסכם? זכית בעושר מופלג ורב שקורה פעם בכמה דורות. אתה לא צריך את זה. במקום להיצרב בתודעה כמי שיום את חלוקת העושר שלו, אתה נאבק עליו". גם אם היית עורך הדין שלו בימיך הקודמים היית משיא לו עצה כזו? "לא, ברור שלא. הייתי דוחף אותו: 'תהרוג אותם, חייבים לנצח, יש הסכם"

"לא הייתי צריך לחסל אותו". אברום בורג

"משנה חיים". שלי יחימוביץ'

"הרואי". משה כחלון

"אתה מפחד?". נוחי דנקנר

"אני יותר פרגמטיסט ממנו". שמוליק הספרי

יצולומים: איל יצחק, עינת לברון, קובי קלמטוביץ, רמי דהנגר, משה שיר

"בלתי אפשרי לשקם את מפלגת העבודה. היא הפכה לשלד בורסאי שבו פואד מחזיק את המפתחות. בגלל זה שלי לא יכולה להשתלט על המפלגה"

"בלתי אפשרי לשקם את מפלגת העבודה. היא הפכה לשלד בורסאי שבו פואד מחזיק את המפתחות. בגלל זה שלי לא יכולה להשתלט על המפלגה. לא יתנו לה לעמוד בראש המפלגה, כי היא מייצגת בריוק את סולם הערכים ההפוך לסרגל הפעולה שלהם. היא בחיים לא הייתה יושבת עם ביבי בקואליציה".

יש מי שיאמר שלא קורצט מחומר של מנהיגים, שמה שיש לך זה בעיקר חברים בתקשורת.

"כשנה האחרונה הבנתי שאני פחות צריך להיות עסוק כמה אומרים עליי או להצטרף ולהסכיד. כל בנאדם שמוכיל שינוי הוא בעיניי מנהיג."

עבדת עם מנהיגים.

"עברתי עם שדרנים. לא יצא לי לעבוד עם מנהיגים".

בעוד ששמוליק הספרי, שותפך לתנועת השמאל הלאומי, יצא באגרסיביות נגד היכל התרבות באריאל, הסתבר שקיבלת שכר טרחה של מיליון שקל על תפקודך כפרקליט של אריאל. יש תומכים שלך שראו בזה צביעות.

"אני בנאדם יותר פרגמטי משמוליק. אני חושב שגם כשארץ ישראל תחולק, אריאל תהיה חלק ממדינת ישראל. יש בחיים הרבה מורכבויות שצריך לחיות איתן ביוחד".

סביר להניח שיהיו עוד התנגשויות מביכות בין העמדות של שניכם. אתה מדיבר על סולידריות חברתית, אבל מתי הייתה לך הזדמנות לפתח תודעה כזו? אתה בא מהעולם השבע של האליטות. איזו נגישות יש לך למי שסוגיות של זכויות אדם מגדירות אותם כמוכר הרע של המילה - עניינם, קשישים, פלסטינים?

"דווקא אני, שעזיתי לכל כך הרבה אנשים חזקים לדרוס אנשים חלשים, יכול לבוא מהמקום של התיקון ולהפוך את הקערה".

שלי יחימוביץ' נמנעת מלבטא את התפיסות המדיניות שלה כדי לחדד את הטיקט הכלכלי חברתי. זה מחיר כבד לפוליטיקאי, לא?

"זו טעות, לדעתי. איש ציבור משרת צריך לבטא תפיסת עולם שלמה. אי אפשר להיות סוציאלי דמוקרטי וכובש. אין שמאל שהוא רק מדיני, כמו שאין שמאל שהוא בלי הצד החברתי. המאבק של כחלון בסולולר הוא מאבק הרואי. הוא תופס תפקיד של משרת ציבור. הוא הוכיח מה זה לחולל שינוי".

אתה רואה תרחיש שבו שלי יחימוביץ', שנאבקה יותר מכל אחד אחר על התפיסה הסוציאלי-דמוקרטית, עומדת בראש מפלגת העבודה?

עו"ד אלדד יניב
בעל משרד המונה 15 עורכי דין
לקוחות עיקריים: בני שטיינמץ, החברה לישראל, כיל, שיכון ובינוי, סולל בונה, תעשייה צבאית, סנוול, אהוד אולמרט, דוד אפל, בנימין בן אליעזר, אברום הירשזון, יגאל זילכה ועוד.
גיל: 43
מצב משפחתי: נשוי לליאור ואב לשלושה (התאומים יותם ועומר, 10, ורוני 15)
שירות צבאי: עורך עיתון במתנה
1999: ראש המטה האישי של ראש הממשלה, אהוד ברק
2007: מנהל הקמפיין של ברק לראשות מפלגת העבודה
2009: כתב עם שמוליק הספרי את המסמך "השמאל הלאומי"
חבר קבוע בפאנל של מועצת החכמים בערוץ 10

השליטה שיש לך היום? תתגבר על זה, אחי, נעזור לך. אין שם מפלצת. כדי לחולל את השינוי הבן גוריוני שמדינת ישראל זקוקה לו, אנחנו צריכים לעשות את זה ביחד. צריך להחזיר את המדינה לפסים ובשביל זה צריך מהפך יותר גדול מזה של 77. זה מחייב התגייסות של כל האנשים הכי טובים שעשו לכיסם".

איך אתה מאבחן את הפתולוגיה של המדינה?

"המדינה גדולה על ההנהגה. היא לא מנוהלת. כלום פה לא מנוהל. הרפואה הציבורית היום אפילו לא דומה לחוק הבריאות הממלכתית, שהיה הרפורמה הכי גדולה וגאונית של ממשלת רבין, מערכת החינוך בהתמוטטות כללית. כל השירותים שהמדינה אמורה להעניק לאורחיה - בקריסה מוחלטת. מדינת ישראל צריכה הנהלה, לא מנהיג".

"לצחוק על כולם"

בעבר, כששאלו אותך אם תיכנס לפוליטיקה, אמרת: 'המחשבה להיות ח"כ אפילו לא חולפת במוחי'. הרפת לחלוטין את הרעיון הזה.

"ברור. זה תמיד נראה לי משחק אחד גדול, ושהכי חזק להשתתף במשחק הזה מהמקום שבו אני נמצא. גם לעשות כסף, גם לצחוק על כולם, לשחק בכלום וגם לעשות ספין".

רצית להיות דובי וויסגלס, שעשה תפקיד ביצועי בלשכת שרון בלי לעבור את מסלול הבחירות.

"כי שם לא משלמים שום מחיר. אני מסתכל על מה ששלי יחימוביץ' עושה ואני מביט על זה בהערצה, כי זה מקום שמשנה מציאות. המקום הכי משמעותי. משה כחלון ויחימוביץ' משנים את החיים לעשרות אלפי אורחים".

להביא שינוי. מקסימום זה יצליח. למרתי עוד משהו: הדרך לא פחות חשובה מהתוצאה. פעם הייתי נרקומן של תוצאה. היום אני יודע שיש ערך עצום לדרך, בלי לדעת שבסוף מחכה לך פרס".

ואיך הדרך עבשית?

"מעייפת ועמוסה. אני נוסע כמה פעמים בשבוע לכל חלקי הארץ לכנסים של התנועה, מחלק את הקשב בין המשרד לבית ולפעילות הפוליטית. זה שלוש משרות וזה קשה, אבל אני חרוץ. אני מופיע כפני אנשים ואני מרגיש שהם נרתמים. החלום שלי הופך לחלום של אנשים אחרים וזה כף גרוול".

כמה אנשים כבר התחברו?

"למעלה מ-40 אלף איש שותפים לרעיון, נרתמו לפעילות אינטרנטית ברשת החברתית. הבאנו כמעט 10,000 איש לכיכר רבין. המבחן האמיתי יהיה כשהרעיון יהפוך למפלגה בתוך כמה שבועות. נראה כמה אנשים מוכנים להזדהות עם מהלך פוליטי. אני חושב שהכוח שמחולל מהפכות הוא כוח של אנשים צעירים".

ראה את דוד אבנר ועמוס שפירא, מהמנהיגים הגדולים של עולם העסקים שביצעו מובחים. כל אחד מהם עשו במוטציה להתברג בפוליטיקה.

"חאלס' התייחס לפוליטיקה כאל סטוץ. זה מקצוע. את עמוס שפירא מבין בפוליטיקה? כשהקמתי מה משרד עורכי הדין שלי, חלמתי להיות רם כספי, אבל אז הבנתי שרובה יותר חשוב להיות מיכה כספי, אבא שלו, שהיה פרקליט ההגנה, מהאנשים הקרובים לבן גוריון. ביום שרם כספי יבין את זה - דברים ישתנו".

"מה אתה צריך עוד מיליון, עוד שקשוקה חאלס, אתה בן 70. איזו מדינה אתה משיא לנכדים שלך? מאבא שלך קיבלת מדינה מסודרת. מה אתה משיאיר? עוד פסק דיין? מה שאתה יודע לעשות בשביל עידן עופר תעשה בשביל הנכדים שלך.

אתה כבר לא צריך את המיליונים האלה".

החלום של רם כספי זה להוביל את המשא ומתן לשלום.

"זה החלום שלך? אז תזין את התחת ותחבור לקבוצה שתציל את המדינה. כל בוקר שאתה קם

"אני חושב שהכי מעניין זה בפעם הראשונה לנצל את כל הכישרונים הפוליטיים שלי לא כדי לחסל מישהו אחר, אלא כדי להקים תנועה פוליטית שתשנה את המדינה. קדימה נאבקות להנהיג ולא כדי לשנות. גם אם בכחירות הקרובות ציפי לבני תהיה ראש ממשלה צריך להבטיח שהמדינה תשתנה, והדרך היא להקים קבוצה של אנשים שמוכנים כאגרוף מלוכד, לעוזב קריירה וביטחון כלכלי ולקפוץ למים".

אתה לא עונה על שאלת המצע. זה אותו דבר.

"ישראל צריכה מהפכה, והמהפכה לא יכולה להגיע מהמרכז, אלא מהקצוות. המרכז תמיד מרושן, תמיד שורר. צריך להקים גוף שיכפה את השינוי על המפלגה הגדולה".

מצד שני, הרבה קולות עשויים להתפור וללכת לאיבוד. אולי אתה מעדיף להקים מפלגה עצמאית רק משיקולי אגו?

"אם מעניין אותך לעשות שינוי אתה חייב להקים מסגרת חדשה שתיראה אותנטית. אם אתה רוצה להיות חלק מהמשחק, עדיף לך להיכנס למפלגה ממוסדת, ולא להשקיע הרבה מהכסף הפרטי שלך ומהזמן והאנרגיה שלך. אבל זה לא מה שאני מחפש בחיים. אני רוצה לעשות מהפכה".

כמה זה יקר?

"לחשבון הבנק שלי מאוד יקר. הוצאתי כמה מאות אלפי שקלים מכיסי. ואני משלם את זה באהבה. אני לא מחפש רחמים או הערכה. אני עושה משהו שאני מאמין בו. בשנה האחרונה הייתי יותר עסוק בזה מאשר בפרנסה. חלק גדול מהכסף הולך על הרבה פעילות רחוב ומחאה. כל הפגנה היום עולה כמה עשרות אלפי שקלים".

מומה התפרנס עבשית, עם עזיבת המשרד? הפרנסה שלי תקטן מאוד".

מדאיג?

"משק הבית שלנו מצטמצם בהתאמה. לא יקרה לי שום דבר".

ובתרחיש שלא תצליח לעבור את אחוז החסימה?

"אדע שעשיתי כל מה שאני יכול לעשות כדי

רם כספי

"מה אתה צריך עוד מיליון, עוד שקשוקה? חאלס, אתה בן 70. איזו מדינה אתה משיא לנכדים שלך. מאבא שלך קיבלת מדינה מסודרת. מה אתה משיאיר? עוד פסק דיין? מה שאתה יודע לעשות בשביל הנכדים שלך".

"זה החלום של רם כספי זה להוביל את המשא ומתן לשלום."

"זה החלום שלך? אז תזין את התחת ותחבור לקבוצה שתציל את המדינה. כל בוקר שאתה קם שאתה קם תשאל את עצמך מה אתה עושה כדי לממש את החלום הזה"